

Travelling News

from and for tourism lovers

quarterly
#124 — September 23

Summary

In Memoriam - Voorwoord - Éditorial (Gilbert Menne)	3

Voyages et découvertes | Reisimpressies en ontdekkingen

• Cannes, Grasse et Antibes, trois pépites de la Côte d'Azur Sibylle Vermeire.....	4
• Cincinnati, Amerikaanse stad op de grens van Kentucky en Ohio Julien Lyssens	9
• Sur les chemins de la Catalogne Claudine Clabots	12
• Bali, dé topbestemming van Indonesië Patrick De Groote	17
• Bienvenue au Grand-Duché de Luxembourg José Burgeon.....	22
• Slovakije, vrij wel onbekend bij ons Karel Meuleman.....	25
• Ténérife, destination verte au patrimoine exceptionnel Gilbert Menne	27
• In het kielzog van Jacobus : mijn pelgrimsroute (deel 5) Patrick Perck	30
• A tourist paints a picture ... in Slovakia Karel Meuleman	34

Actualité touristique | Toeristische actualiteit

• EUROSTAR, une nouvelle marque ferroviaire José Burgeon.....	35

Expositions | Tentoonstellingen

• Naar zee ! Belgische kust affiches Patrick De Groote.....	36

Vient de paraître | Juist verschenen

• Het iconische hotel Memlinc in Het Zoute is 100 jaar ! Patrick De Groote	37
• « Japan » & « Nieuw-Zeeland » in de reeks National Geographic Patrick De Groote	37

Advertising rates Editorial committee Contact	38

In Memoriam

Met ontzetting vernamen we het overlijden van Jean-Claude DELFOSSE op 12 juni. Jean-Claude was lang zeer actief in de reiswereld, vooral in Afrika. Hij was een uitermate sympathiek lid van UBJET en ook een aantal jaren commissaris der rekeningen. De Raad van Bestuur betuigt zijn diepste medeleven aan zijn familie en vrienden.

Voorwoord

Europa is in oorlog en net als tijdens de bloedige conflicten in het voormalige Joegoslavië van 1991 tot 2001 gaat het leven voort alsof er niets gebeurd is. Business as usual. West-Europeanen zijn echte genietters die graag op reis gaan. Het gaat dus goed met het toerisme.

UBJET-leden hervatten hun reizen en ontdekkingen. U vindt in dit nummer van uw tijdschrift TRAVELLING NEWS hun artikelen.

Sibylle Vermeire bezoekt de nuggets van de Côte d'Azur. Patrick De Groote keert terug uit Bali, parel van Indonesië. Julien Lyssens vertelt over Cincinnati in de VS. José Burgeon wekt onze eetlust op in het Groothertogdom Luxemburg. Karel Meuleman, winnaar van een fotoprijs, ging naar Slowakije om hem op te halen. Claudine Clabots heeft de wegen van Catalonië bewandeld. Patrick Perck zet het relaas voort van zijn avonturen op de Camino met Compostela. Ondergetekende tenslotte haalt herinneringen op aan het culturele erfgoed van Tenerife.

Ik wens al onze lezers een mooie herfst, met veel spannende toeristische ontdekkingen.

Gilbert Menne
Hoofdredacteur TRAVELLING NEWS

Nous avons appris avec consternation le décès de Jean-Claude DELFOSSE survenu le 12 juin dernier. Jean-Claude a été longtemps très actif dans le monde des voyages, surtout en Afrique. C'était un membre très convivial qui fut plusieurs années durant Commissaire aux comptes de l'UBJET. Le Conseil d'administration présente à sa famille et à ses amis l'expression de ses profondes condoléances.

Éditorial

L'Europe est en guerre et, tout comme lors des conflits sanglants dans l'ex-Yougoslavie entre 1991 et 2001, la vie continue comme si de rien n'était. Business as usual. Les Européens de l'Ouest profitent au maximum de leurs vacances et de leurs loisirs. Le tourisme se porte bien.

Les membres de l'UBJET ont repris leurs voyages et découvertes. Vous trouverez dans ce numéro de votre magazine TRAVELLING NEWS leurs articles.

Sibylle Vermeire a visité les pépites de la Côte d'Azur. Patrick De Groote revient de Bali, perle de l'Indonésie. Julien Lyssens nous parle de Cincinnati aux USA. José Burgeon nous met en appétit au Grand-Duché de Luxembourg. Karel Meuleman, lauréat d'un prix en photographie, est parti le chercher en Slovaquie. Claudine Clabots a parcouru les chemins de la Catalogne. Patrick Perck poursuit la relation de ses aventures sur le Camino vers Compostelle. Enfin, le soussigné évoque le patrimoine culturel de Ténérife.

Je souhaite à tous nos lecteurs un bel automne, avec beaucoup de passionnantes découvertes touristiques.

Gilbert Menne
Rédacteur en chef TRAVELLING NEWS

Cannes, Grasse et Antibes, trois pépites de la Côte d'Azur

© Texte et photos : Sibylle Vermeire,
sauf Centifolia © Musées de Grasse Photo C. Barbiero

Empreinte de Claude Chabrol

Cannes – Vieux port et château du Suquet

CANNES, LA PERLE DU CINEMA, MAIS PAS SEULEMENT

L'engouement pour Cannes est né au XIXe siècle lorsque Lord Brougham, un aristocrate anglais, s'installa dans ce qui n'était alors qu'un beau petit village de pêcheurs et proposa à son entourage de le rejoindre. C'est ainsi que Cannes devint une station balnéaire très prisée. La ville compte six hôtels 5* dont le mythique Carlton, créé en 1920, qui vient d'être rénové. Le résultat est magnifique. Le jardin, véritable oasis de paix, invite à siroter un délicieux cocktail. Et le comptoir du bar est une pure merveille. Pour ma part, j'ai logé au Splendid, un hôtel datant de 1871, situé au cœur de la ville.

Prenez le temps de flâner sur la Croisette avec sa digue promenade, ses hôtels, ses boutiques de luxe, ses plages privées et ses restaurants. Prévu en 1939, en réaction à la Mostra de Venise aux mains des fascistes, le premier Festival international du Film de Cannes, ne verra le jour qu'en 1946, au lendemain de la guerre. Devant le Palais des Festivals, nous suivons « le chemin des étoiles » marqué des empreintes des mains de nombreuses stars. On attend avec impatience l'ouverture du Musée International du Cinéma et du Festival de Cannes prévue en 2028.

L'ILE SAINT-HONORAT

Embarquons à présent sur le bateau qui nous mène en 20 minutes à l'île Saint-Honorat (Iles de Lérins), propriété de moines cisterciens depuis 1869. Saint Honorat y vécut en ermite puis fonda l'abbaye en 410 selon la règle de saint Benoît. L'île Saint-Honorat est un lieu calme et luxuriant, propice à la méditation. Les moines y cultivent la vigne et 180 oliviers. Ils produisent du vin rouge, du vin blanc, de l'huile d'olive ainsi qu'une liqueur composée de 47 plantes ! Prolongeons le plaisir en déjeunant sur la terrasse du restaurant La Tonnelle. De retour à Cannes, promenons-nous dans le Vieux quartier pour aboutir devant le Musée des Explorations du Monde situé dans le château seigneurial du Suquet (XIIIe siècle). Ce riche musée expose des collections remarquables : un grand Tiki de Polynésie, des objets usuels des Inuits du Grand Nord Canadien, des céramiques précolombiennes, des tenues issues de rites bouddhiques tibétains et chamaniques népalais... Du sommet de la tour carrée de 21 m, nous jouissons d'une vue imprenable sur la baie de Cannes. Nous visitons ensuite deux villas qui surplombent la ville : la Villa Noailles dite Rothschild et la Villa Domergue. La villa Rothschild, aujourd'hui propriété de la ville, abrite une bibliothèque et une médiathèque fort intéressantes. Dotée d'une splendide verrière et de fresques murales,

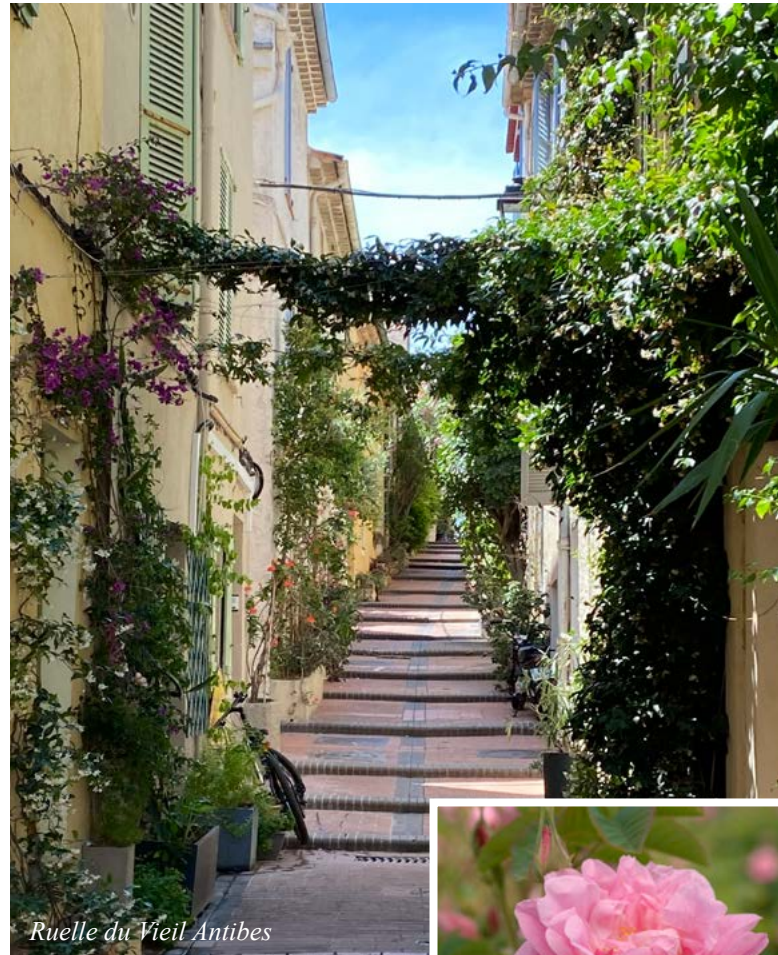
elle est entourée d'un parc aux différentes essences d'arbres. La villa Domergue (1,5 ha), ancienne propriété du peintre mondain Jean-Gabriel Domergue, connu pour la représentation de la Parisienne et pour la réalisation d'affiches publicitaires des années'20, et de son épouse Odette, sculptrice de masques et de bustes, qui expose certaines œuvres du peintre. Dans le jardin à l'italienne, les dépouilles du couple reposent dans un tombeau d'inspiration étrusque dessiné par Odette.

GRASSE, CAPITALE MONDIALE DU PARFUM

A une quinzaine de kms de Cannes, Grasse est la capitale mondiale du savoir-faire du Parfum. En 2018, la ville a été classée au patrimoine immatériel de l'Unesco. Elle a débuté son activité de parfumerie avec la confection de gants en cuir parfumés au XVIe siècle, une activité qui perdura jusqu'à la fin du XVIIIe siècle. Nous partons à la découverte des Jardins du Musée international de la Parfumerie (JMIP) situé à Mouans-Sartoux. Ce conservatoire de plantes à parfum couvre 2,5 ha. Grasse est réputée pour la culture de trois fleurs : la rose de mai ou centifolia qui fleurit au mois de mai pendant deux-trois semaines, la tubéreuse et le jasmin de Grasse (grandiflorum). Un parcours où tous nos sens sont en éveil.

LE MUSÉE INTERNATIONAL DU PARFUM

La visite au Musée international du parfum est incontournable. Toutes les questions y sont abordées : les méthodes de fabrication d'un parfum, sa composition, son histoire au fil des siècles, les flacons, ... Saviez-vous que nous possédons au fond du nez un bulbe olfactif de 2 cm² de capteurs ? L'étymologie du mot parfum : « par la fumée » est probablement liée aux fumigations dédiées aux Dieux. Au départ le parfum se déclinait sous forme d'huiles parfumées, destinées aux rites funéraires, ou pour se parer. En 1810, un décret de Napoléon Bonaparte dissocie la profession de pharmacien-apothicaire de celle de parfumeur. On distingue trois notes dans un parfum : la note de tête, composée d'agrumes, dure quelques minutes ; la note de cœur est constituée de senteurs florales et/ou fruitées et persiste entre 3 et 4 heures et la note de fond à base d'épices, de bois, de cuir ou de musc, sert à fixer le parfum. Je vous recommande d'effectuer une expérience tout à fait originale : créer votre propre parfum particulièrement chez Molinard. Célia Lerouge-Bénard représente la 5e génération de cette Maison. Habanita, composée de 675 essences, fut le premier parfum oriental créé dans les années '20. Dans le Musée de Molinard, tout le processus de fabrication d'un parfum est mis en scène de manière didactique. Les trois entreprises Guerlain, Caron et Molinard font partie, par le label d'Etat, du patrimoine vivant.

Ruelle du Vieil Antibes

Fleur Centifolia
©Musées de Grasse
Photo de C.Barbiero

LE CENTRE HISTORIQUE

Empruntons la rue Jean Ossola, l'épine dorsale du centre historique de la cité, décorée de parapluies roses en l'honneur de l'exposition annuelle sur la rose. Admirons la façade de l'hôtel particulier d'Hugues Aîné, rue Mirabeau, qui abritait la plus ancienne fabrique de parfums de Grasse puis arrêtons-nous devant la tour de l'évêque et la remarquable cathédrale Notre-Dame du Puy à la façade romane en pierre calcaire. L'édifice abrite trois tableaux de Rubens et un de Jean-Honoré Fragonard. Autre bâtiment remarquable : le Palais des Congrès de style Belle Epoque. Grasse a vu passer de nombreux artistes tels que Jean Renoir, Gérard Philipe, Edith Piaf, André Gide, Albert Camus, Saint-Exupéry. Entre mer et montagne, Grasse, la fleurie, a tout pour séduire.

ANTIBES, SON CAP ET SES METIERS D'ART

25 km plus loin, nous arrivons à Antibes, célèbre pour son Cap boisé et ses villas luxueuses. Les Romains avaient déjà repéré la commodité de jeter l'ancre d'un

Ruelle de Grasse

côté ou de l'autre du Cap en fonction de la direction du vent. A l'époque elle portait le nom d'Antipolis (ville d'en face). Le fort carré qui domine le paysage, fut édifié à la Renaissance sous Henri II. Antibes a conservé une partie de ses remparts côté mer. Sa cathédrale remonte à l'époque où la ville était le siège d'un évêché avant que celui-ci ne soit transféré à Grasse en 1244. La cité peut s'enorgueillir d'avoir le deuxième plus grand théâtre de France après la Comédie française. Antibes est aujourd'hui le premier port de plaisance en capacité de tonnage d'Europe.

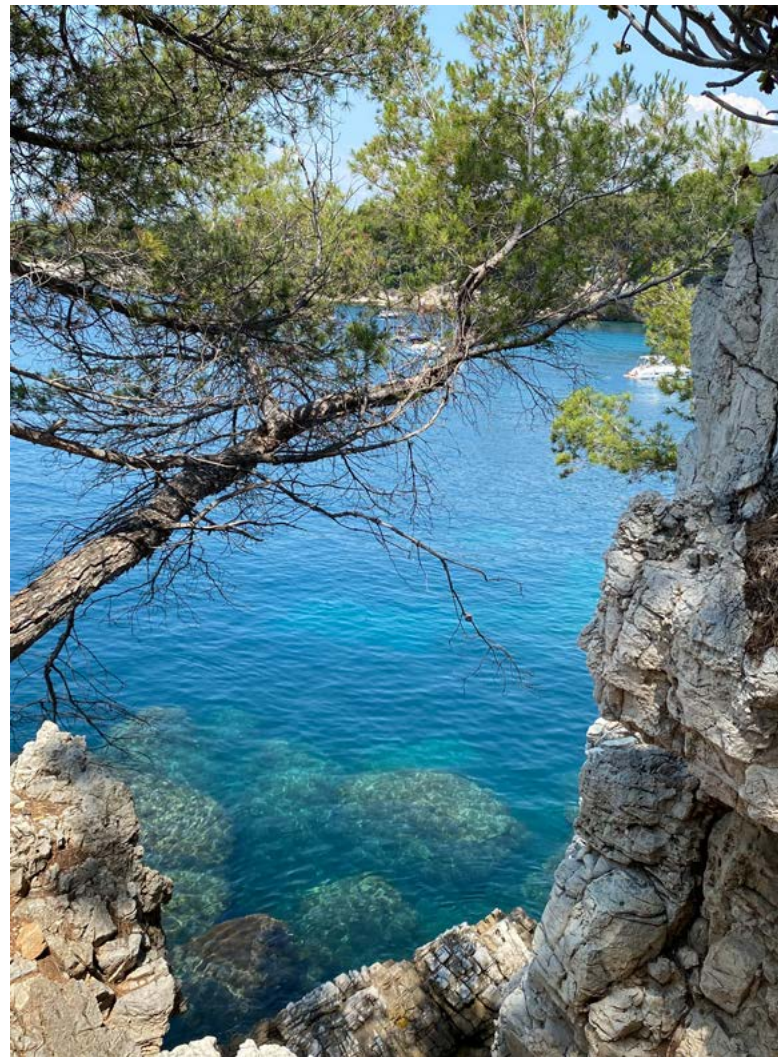
LE VIEIL ANTIBES, SON MUSEE PICASSO ET SES ATELIERS D'ART

Promenons-nous dans les ruelles pittoresques du Vieil Antibes, en particulier dans le Bas et le Haut Castelet, fleuries à souhait. On se croirait à la campagne. Passons par l'Atelier de gravure, situé dans une des anciennes casemates, où le maître des lieux, Dominique, possède des machines historiques dont celle utilisée par Picasso ! Nous admirons également les réalisations du maître verrier Didier Saba et celles de céramistes fraîchement diplômés. Antibes a obtenu le label de Ville et Métiers d'Art. A deux pas de là, aux abords du marché provençal, cours Masséna, pénétrons dans un endroit unique : une boutique et un bar d'absinthe et de pastis incroyables. C'est en 1923 que Picasso débarquait pour la première fois à Antibes. En 1946, il occupa pendant une année un atelier situé au deuxième étage du château Grimaldi qui deviendra en 1966 le Musée Picasso. Antibes lui inspira surtout l'Antiquité et la mer : centaure, nymphes... Les tableaux exposés sont souvent de grand format : La Joie de vivre (1946) représente des musiciens et sa jeune compagne, l'artiste-peintre et écrivaine, Françoise Gilot ; Le Gobeur d'oursins (1946) ; Ulysse et les sirènes (1947). Une visite instructive et originale à ne pas rater.

LE SENTIER DU TIRE-POIL AU CAP D'ANTIBES

Quittons à présent le centre-ville pour randonner le long du littoral sur le sentier du Tire-Poil à partir de la plage de la Garoupe. Le parcours est varié et vivifiant, parsemé de plantes typiques. Un moment de pur bonheur qui se poursuit, atablés au restaurant Le César. Nous terminons la journée le long de la plage en admirant des reproductions en lave émaillée de peintures d'artistes célèbres qui ont représenté Antibes. Plusieurs artistes de renom ont habité ou fréquenté Antibes : le peintre Nicolas de Staël, le dessinateur Raymond Peynet, célèbre pour son couple d'amoureux, l'écrivain Francis Scott Fitzgerald, ...

Musée Picasso

Sentier du Tire-Poil

La station balnéaire de Juan-les Pins, créée en 1882, fait partie de l'entité d'Antibes-Juan-les-Pins. Elle organise chaque année en juillet un festival de Jazz de renommée internationale « Jazz à Juan » qui se déroule dans la fameuse Pinède.

Ces trois pépites de la Côte d'Azur regorgent de curiosités et d'événements qu'un seul séjour ne suffit pas à découvrir.

Plat emblématique du Figuier Saint-Esprit : selle d'agneau

Jardin du Carlton

Le bar à absinthes

INFO

- www.palaisdesfestivals.com ; www.cannes-ilesdelerins.com ; www.paysdegrassetourisme.fr

- www.antibesjuanlespins.com

A Cannes : www.splendid-hotel-cannes.com ;
www.bistrotgourmandcannes.fr

- A Grasse : chambre d'hôtes massaintoingrasse.com
- Restaurant panoramique www.lougolin.com
- Restaurant au cadre typique, La Fleur de Lys ; Restaurant La Mamma au cœur de la ville ;
- Parfumeur : www.gaglewski.com
- A Antibes : Hôtel : www.villa-port-antibes.com
- Restaurant : Le Figuier de Saint-Esprit (1*au Michelin) www.christianmorisset.fr
- Pâtisserie incontournable : www.lilianbonnefoi.com
- Restaurant cave à vins : www.jeanne-antibes.com

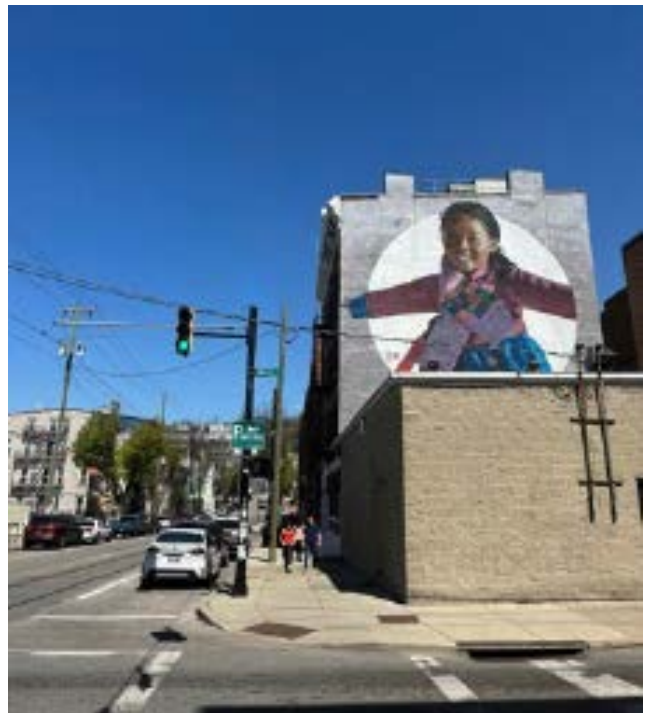
Cincinnati

Amerikaanse stad op de grens van Kentucky en Ohio

© Tekst: Julien Lyssens – ©Foto's: Robbe Smout

De wijk Findlay Market is een paradijs om te eten en te drinken

Overal in de binnenstad staan er kunstwerken en schitterende muurschilderingen

America heeft meer te bieden dan New York, San Francisco en Las Vegas. Er zijn een aantal steden, die misschien minder bekend zijn bij de doorsnee Europese toeristen, die zeker de moeite zijn om te bezoeken. We bezochten de stad Cincinnati.

CINCINNATI, OP DE OEVER VAN DE OHIO STROOM

Cincinnati is een stad in het zuidwesten van de staat Ohio in de Verenigde Staten. De stad is gelegen in de Rust Belt aan de Ohio rivier. Met een kleine 300 000 inwoners binnen de stadsgrenzen is het, op twee na, de grootste stad van Ohio. De stad is gelegen op de spoorlijn die New York met Chicago verbindt. Vanuit de luchthaven Newark in New York vlogen we naar de belangrijkste luchthaven in het gebied de Cincinnati Northern Kentucky International Airport.

TROEVEN

Cincinnati heeft heel wat toeristische troeven. Downtown is vooral bekend om zijn muurschilderingen en zijn talrijke kunstwerken. Waar je ook kijkt, je zult zeker een stuk openbare kunst, van straatmuurschilderingen tot standbeelden, vinden die je aandacht trekken en je dag opvrolijken. De schilderingen en de beelden zijn zo divers dat je er eindeloos van kunt genieten. Wanneer je afdaalt naar de Ohio rivier, langs de trappen met de karakteristieke watervallen, kom je in een andere wereld. Het eerste wat je opmerkt is de imposante Roebling Bridge uit 1876. De brug stond model voor de wereldberoemde Brooklyn Bridge in New York. Langs de oever van de rivier ligt een lang uitgestrekt park met o.a. speeltuinen voor de kinderen, een doolhof gemaakt van een groene haag, een groot schaakbord enz. Ook hier staan talrijke schitterende kunstwerken. Sommige ervan verwijzen naar de geschiedenis van de stad, andere naar personen die er gewoond hebben. Een wandeling langs de rivier of genieten op een bank van de activiteiten op de rivier brengt je tot rust en laat je dromen van een vredige wereld. Ook 's avonds is het zeker de moeite om eens langs de rivier te wandelen. De watervallen, de kunstwerken en de oude gebouwen in Downtown zijn dan verlicht en geven alweer een ander beeld van de stad.

ETEN EN DRINKEN

Ook op gebied van eten en drinken verschilt Cincinnati van de meeste andere Amerikaanse steden. De stad is vooral bekend voor zijn brouwerijen. De meeste bevinden zich in het gebied rond de historische Findlay Market. Rhinegeist en Sam Adams Breweries, Off Track Brewing en Northern Row Brewery & Distillery zijn de belangrijkste. Met de Cincinnati brouw- en destillatieproeverij kun je deze bezoeken. Maar ook aan restaurants en tearooms ontbreekt het niet in Cincinnati. De Europees aandoende buurten en de rivieroever herbergen 4000 restaurants zoals je ze nergens anders in Amerika vindt en behoren tot de toeristische troeven van de stad. Findlay Market is niet alleen de thuisbasis van de oudste continu werkende openbare markt van de staat, maar ook de thuisbasis van talrijke en diverse eetgelegenheden. Langs de rivier ligt het bekende restaurant Taste of Belgium. Hier kan je genieten van heerlijke pancakes en Luikse wafels.

SPORT

Iedere stad in de Verenigde Staten heeft zijn sporthelden. In Cincinnati zijn dat The Reds. The Cincinnati Reds was

Kunstwerken in het park langs de Ohio rivier

Afdalen naar de Ohio rivier langs de watervallen

De hangbrug over de Ohio rivier

het eerste professionele honkbalteam aan de Ohio river. Het bijwonen van een honkbalwedstrijd van de de Reds mag zeker niet ontbreken op het programma. De 42 000 zitplaatsen in het stadion liggen dicht bij het speelveld. Het is alleszins een merkwaardige ervaring. Iedereen loopt naar believen rond en bezoekt de verschillende eet- en drankgelegenheden. Tijdens de onderbrekingen van de wedstrijd zijn er optredens van plaatselijke rockgroepen. Voor wie de spelregels niet kent, is er geen probleem. Er zijn voldoende supporters die u graag de spelregels uitleggen.

Daarnaast zijn er in Donwtown ook de stadions van de Bengals, de American Football ploeg en het hockey team van de Cyclones. Alle hebben een indrukwekkend stadion annex een merchandising winkel waar je als Europese toerist originele souvenirs kunt kopen. De sportieve toerist kan gaan skydiven. Het is een leuke ervaring, zeker als je het doet met vrienden of familie.

OPENBAAR VERVOER

In tegenstelling tot bijvoorbeeld New York rijden er geen taxi's rond. Daarentegen is het openbaar vervoer bijzonder goed georganiseerd. Er rijdt een nieuwe ultramoderne tram. Het moderne tramsysteem biedt 18 haltes door de binnenstad en verbindt alle toeristische bezienswaardigheden. Om de 10 minuten is er een tram die in een ronde rijdt, eigenlijk altijd in dezelfde richting. Een milieuvriendelijke openbare bus rijdt naar de

buitenwijken van de stad. Eigenlijk is in Cincinnati ook het openbaar vervoer on-Amerikaans. Het is namelijk gratis en goed georganiseerd.

Daarnaast zijn er meer dan 50 handige locaties waar je een rode fiets kan nemen om langs de schilderachtige fietsroutes van de stad te fietsen.

BEZOEK

Cincinnati is ten onrechte een minder bekende stad bij de doorsnee Europese toerist. Nochtans is het een Europees aandoende stad met Duitse accenten uit zijn historisch verleden. Naast de vele bezienswaardigheden, de eetgelegenheden en het overvloedige aanbod van bier is het een veilige en vooral een bijzonder propere stad. Het loont alleszins de moeite om eens af te stappen op de grens tussen twee staten aan de Ohio River.

INFO

We vlogen met Iceland Air naar Newark New York.

Van Newark vlogen we naar Cincinnati met Delta.

Skydiven deden we bij "i Fly," een bedrijfje aan de rand van de stad. Het beste om de stad te verkennen is de gratis tram

We huurden een auto op de luchthaven bij Alamo om verder te reizen in Ohio.

Sur les chemins de la Catalogne

©Texte : Claudine Clabots - © Photos Francis Vrancken

La Catalogne est émaillée de sites enchanteurs. Sa riche histoire y a laissé de nombreuses traces depuis les Romains. Ce territoire n'est pas seulement un lieu de détente avec sa sauvage Costa Brava, aux reliefs accidentés et noyés dans la verdure, mais aussi un écrin où scintillent des trésors comme Gérone, Barcelone et d'autres sites où je vais maintenant avoir le plaisir de vous guider.

LLORET DE MAR

La station balnéaire est bâtie anarchiquement et les buildings la défigurent. Il y a cependant deux lieux à voir en dehors de la foule. Le cimetière moderniste

vaut vraiment le détour. C'est un véritable musée à ciel ouvert avec ses impressionnantes tombes réalisées par d'illustres architectes. La commande venait de la population enrichie en Amérique au début du XXe siècle. On les surnommait *Los Indianos*. Des panneaux explicatifs fournissent des infos sur l'artiste et sur la famille qui y est enterrée. Les monuments y sont réellement grandioses, surprenants. Une autre visite est pour l'église de Sant Roma, patronne de Lloret de Mar. La façade date de 1522 mais le bâtiment principal est magnifique. C'est une explosion de couleurs sur les coupes. La mosaïque des douze apôtres est inspirée de l'art moderniste. C'est un îlot de calme dans la cité bourdonnante et une place ombragée avec des bancs permet le repos. La plage de sable fin invite à la baignade et de petites criques sont idéales pour ceux qui cherchent un peu de calme dans ce brouhaha de touristes excités.

Coupole de Saint Roma à Lloret

Chambre de Dali avec montres flasques

Escaliers de la cathédrale

L'Onyar à Gérone

Eglise de Lloret de Mar

GÉRONE

Capitale de province, cette belle cité regorge de lieux emblématiques. L'église Saint-Félix date du Xe siècle et est toujours très fréquentée. Un rempart protecteur entoure la ville et on peut y accéder derrière la cathédrale. Le quartier juif ou Call évoque la présence de cette communauté active dans le commerce. Les ruelles étroites ont gardé tout leur charme médiéval. Le but de la visite est aussi de participer à la fête *Girona temps de flors*, en castillan. Toute la ville est fleurie et le coup de cœur, c'est la cathédrale Sainte-Marie avec son escalier décoré de mille couleurs, ainsi que l'intérieur. Le visiteur y admire de nombreux autels baroques et la salle du trésor avec la tapisserie de la Création, qui date de la fin du XIe siècle. En très bon état, on retrouve à l'arrière toutes les explications dans diverses langues. On y admire aussi l'imposante statue de saint Charlemagne. Sa caractéristique principale est la grande nef dont la voûte gothique est la plus large au monde, avec ses 23 m. Sa construction a débuté en style roman puis s'est poursuivie en gothique. L'escalier fleuri est une merveille. A l'arrière de la cathédrale, un magnifique jardin à la française est aussi fleuri et offre des aires de repos bienvenues sous l'ombre des pins parasols. La vue y est incroyable ! Un détour vers le pont de l'Areny permet une belle échappée sur la rivière Onyar. Les maisons colorées se reflètent dans l'eau et forment un agréable point de vue. Les bains arabes sont inspirés des bains romains. Ils datent du XIIe siècle et sont assez bien illuminés et ornements de chapiteaux. Gérone est une belle cité authentique avec d'immenses parkings à l'extérieur.

BARCELONE

Beaucoup de personnes ont déjà eu la chance de visiter cette capitale de la Catalogne qui est réputée pour ses musées, ses parcs, dont celui conçu par Gaudi pour Güell. Ce dernier était devenu l'un des hommes le plus riches d'Espagne, notamment grâce à son commerce à Cuba et la traite des esclaves. En 1919, il avait fait construire le palais de Pedralbes qu'il offrira ensuite au roi Alphonse XIII. Cependant, comme de nombreux autres sites envahis par trop de visiteurs, il est impératif de réserver et de payer la visite avant de venir, en achetant pour une heure précise. Nous nous sommes limités à la visite du quartier gothique avec la cathédrale, baptisée du nom de la patronne de la ville, sainte Eulalie, et de la Sainte Croix. Le chœur est splendide avec ses nombreuses boiseries sculptées. Les chapelles sont décorées de peintures et de sculptures dorées. Dans le couvent adjacent, treize oies sont toujours présentes.

Escaliers de la cathédrale fleuris

Chasse des Quatre martyrs

La Santa Familia

Elles représentent les années de la vie de sainte Eulalie, une jeune gardienne d'oies, torturée à mort par les Romains au IVe siècle à cause de sa religion. A côté de la cathédrale, un temple romain surprend : c'est celui dédié à l'Empereur Auguste. Par les ruelles étroites nous arrivons à l'ancien palais royal de style gothique. C'était le lieu choisi pour les grandes décisions jusqu'au XVe siècle, où la couronne d'Aragon s'allia au royaume de Castille. Les institutions furent alors transférées à Madrid. La Plaça Real, jadis mal fréquentée, est devenue un lieu convivial avec ses restaurants, ses palmiers et ses réverbères imaginés par Gaudi. Nous aboutissons aux Ramblas, connues pour leur animation. Auparavant, il y avait de nombreuses attractions mais, à notre grande déception, cette promenade est envahie par des restaurants aux patrons racoleurs, au détriment du folklore local. De vastes chantiers défigurent cette belle cité. Nous avons réservé notre visite à la Sagrada Familia érigée par Gaudi. Il y a énormément de monde et beaucoup d'Asiatiques mais l'intérieur, achevé et illuminé, est magique. C'est une féerie de couleurs ! De nombreuses colonnes évoquent une forêt. L'édifice devrait être terminé en 2026, pour commémorer la mort de Gaudi le 10 juin 1926. Les entrées payantes aident à couvrir les frais. L'extérieur est fascinant avec ses trois thèmes : la Nativité, la Gloire et la Passion du Christ. Les fruits symbolisent la vigne. On oublie presque qu'on se trouve dans un édifice religieux. Gaudi est enterré dans la crypte. A voir absolument ! Le métro permet de se déplacer facilement et rapidement mais il faut tenir compte des nombreux escaliers.

FIGUERAS

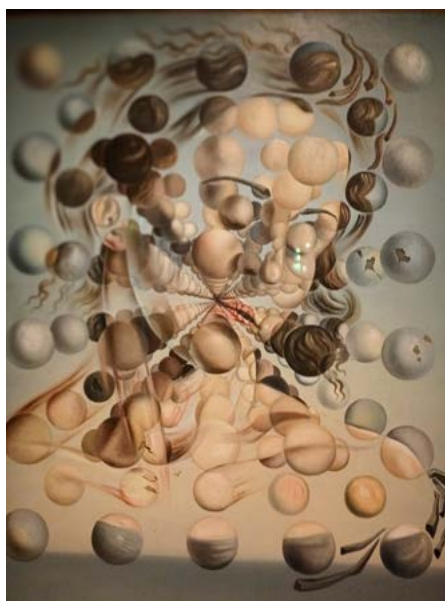
Réputée pour être le lieu où Salvador Dali avait décidé d'ériger son musée, la ville est envahie par des touristes du monde entier. Il est considéré comme le site surréaliste le plus important d'Europe et est installé sur les ruines d'un théâtre. L'édifice, imaginé par l'artiste lui-même, contient un large éventail d'œuvres qui décrivent le parcours de ce génial créateur qui fut baptisé dans l'église proche. Il y a notamment mis en valeur sa femme Gala, sous différentes formes dont La léda atomique, qui la représente avec un cygne volant. Dans l'entrée trônent une grande statue de femme aux gros seins La reine Esther et une voiture le taxi pluvieux. Le plafond peint est très impressionnant, ainsi que le Moïse. Dali a été embaumé et enterré au centre de son musée. Il est conseillé de suivre les numéros des salles pour ne rien rater. Tous les sacs et parapluies sont déposés à la consigne. Les poussettes et voitures d'handicapés sont interdites ainsi que les flashes. Un petit parc permet

Temple d'Auguste Barcelone

Musée Dali. Poésie d'Amérique

Galatea des sphères

Hall d'entrée

le repos. L'extérieur est magnifique. C'est un bâtiment rouge surmonté de nombreux œufs, un thème souvent utilisé par Dali. C'est le symbole pour lui de la pureté, de la perfection. C'est aussi l'image de l'homme dur à l'extérieur mais plus mou, tendre, à l'intérieur. Le musée ferme le lundi.

CALELLA DE PALAFRUGELL

Petite cité calme sur la Costa Brava et port de pêche, elle est surtout connue pour sa superbe promenade le long de la mer, le Camino de Ronda. Ce chemin aboutit au mirador. Par forte chaleur, cette balade est particulièrement agréable à l'ombre des grands pins et sous la brise marine rafraîchissante. Un impressionnant escalier mène à la promenade mais il est plus simple de remonter un peu la rue principale puis d'obliquer vers la gauche. La pente est moins raide et praticable en voiture. Le village, avec ses maisons blanches, son labyrinthe de ruelles pavées, ses jolies barques en bois colorées, la magie de ses petites criques entourées de verdure, tout cela vous séduira certainement.

Ancien Palais royal

Flors à Gérone

INFO

Ce périple catalan s'est déroulé grâce à la compagnie des bus Léonard, La devise de cette maison rassure de nombreux clients : le goût du travail bien fait, une riche expérience, une proximité de chaque instant... C'est ce qui fait la renommée de cette société depuis plus de 75 ans. Ils possèdent le plus grand nombre d'autocars très bien équipés en Belgique. Basés à Barchon, ils proposent de nombreuses formules. Nous avons pris l'autocar à Wavre et avons voyagé deux jours pour l'aller et deux jours pour le retour, ce qui est assez fatigant. Certains ont pris plutôt l'avion ce qui est préférable. La réservation se fait également par Leonard. Deux haltes sont prévues pour les repas de midi et les nuits, dont une à Sète et l'autre à Langres, la ville natale de Diderot, qui vaut une visite avec ses imposants monuments Ce fut un homme célèbre à l'époque des Lumières et le maître-d'œuvre de l'Encyclopédie. La ville possède la plus grande enceinte fortifiée complète d'Europe. L'avantage est que tout est organisé et que le voyageur n'a aucun souci. Le départ est organisé près du domicile, à un point de ralliement et les prix sont raisonnables. Une accompagnatrice nous guide partout et veille à la satisfaction du groupe www.voyages-leonard.com.

- Catalan Tourist Board, rue de la Loi, 1040 Bruxelles – Tél. 3226406151 – info.act.bnl@gencat.cat.
- ONT Espagne : nicole.lefevere@tourspain.es, bruselas@tourspain.es.
- A Lloret de Mar, nous avons logé à l'Azure, un hôtel 4*plus. Tout y est neuf. De vastes chambres confortables, des repas-buffets avec un choix très multiple et abondant et des spécialités locales, des jus d'orange frais, un personnel serviable et polyglotte, un parking face à un beau terrain de sports, tout y est parfait www.lazure-hotel.com.
- Musée Dali à Figueras : www.salvador-dali.org.

Bali, dé topbestemming van Indonesië

© Tekst en foto's : Patrick De Groot

Bali is het grootste juweel in de Gordel van Smaragd en de nr.1 toerismebestemming van de archipel Indonesië, in een geologisch zeer onstabiele regio ("Ring van Vuur" rond de Stille Oceaan). Toerisme is de belangrijkste economische activiteit. Bali is dé bestemming voor liefhebbers van cultuur, strand, watersport en honey moons. Toerisme bestaat er sinds de jaren '60. De internationale toeristen zijn voornamelijk Australiërs en Aziaten. Intussen herstelt Bali van de coronacrisis. Bali is rijk aan kunstnijverheid en is een echt souvenirsmekka.

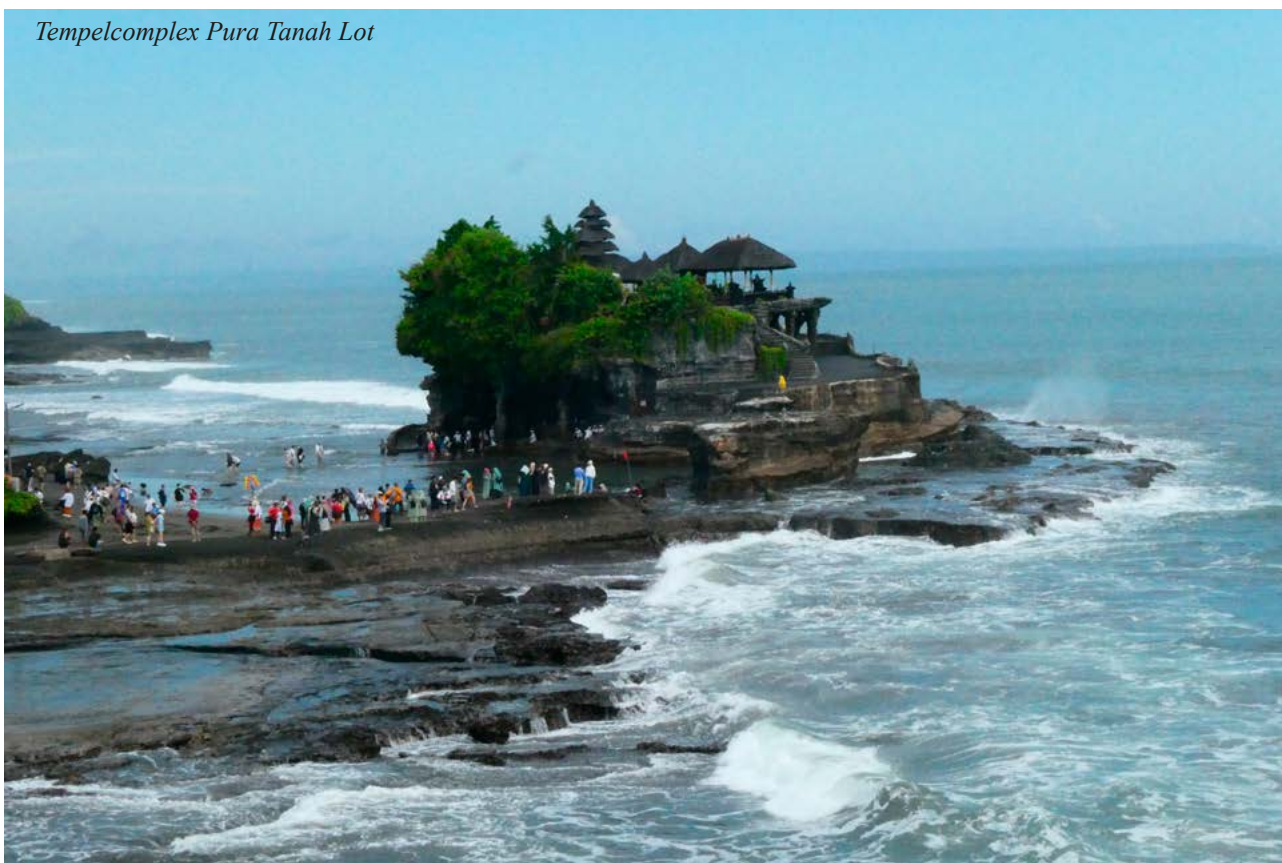
GEOGRAFIE

De afstand België-Bali bedraagt 13.000 km. Wij vlogen met Emirates, met tussenstop in Dubai (wereldbestemming nr.1 bij Tripadvisor in 2023). De internationale luchthaven ligt vlakbij Kuta en Nusa Dua. Indonesië is het grootste ZO-Aziatische land (1,95 milj.km²). Hoofdstad is Jakarta op Java. Bali is 5.561 km² met max. afstanden van 80 km N-Z en 150 km O-W. Indonesië is met 273 milj. inwoners 's werelds 4de land. Problemen van overbevolking, verkeer en milieu op de dichtbevolkte eilanden Java (1.117 inw/km²) en Bali (730). Bali is het meest W gelegen van de Kleine Sunda-eilanden, op 8° ZB met 4,4 miljoen inw. In het W de zeestraat van Java of Bali en in het O de Straat van Lombok. Een vulkanische keten doorsnijdt Bali van O naar W. Er heerst een vochtig tropisch evenaarsklimaat. Droog seizoen van april t/m oktober. Juli/augustus is hoogseizoen. Beste reisperiodes : april/mei en september/oktober. Bali heeft een weelderige tropische vegetatie met orchideeën, bougainvilles, waterlelies en lotusbloemen. De tsunami

Diorama van de slag op Puputan

Tempelcomplex Pura Tanah Lot

van 26/12/2014 trof Indonesië met 130.736 doden. Nu zijn er overal vluchtwegen in geval van een vloedgolf. Indonesië is onderhevig aan aardbevingen en vulkaanuitbarstingen. Bali's hoofdstad Denpasar (vroeger Badung) is chaotisch en weinig toeristisch. Er ontbreekt een grote ringweg rond de opvallend groene hoofdstad die enorm groeide sinds haar hoofdstedelijke functie in 1958. Het Bali Museum is het oudste van Bali. Interessant met verouderde opstelling. Op het Puputan-plein herdenkt men jaarlijks op 20/9 de tragische gebeurtenis van de massale rituele zelfmoord van het koningshuis van Badung in 1906 bij de inval van de Nederlanders. In het Bajra Sandhi Monument toont men de Balinese geschiedenis in 33 diorama's, zoals gezien in de TV-reeks gebaseerd op het boek *Revolusie* (2022) van David van Reybrouck.

GESCHIEDENIS

In 1597 begonnen de Nederlanders vanuit West-Java met de kolonisatie. In 1846 veroverden de Nederlanders Noord-Bali met de havenstad Singaraja (= "leeuwenkoning", tot 1948 Bali's hoofdstad). Hollands Bewind op heel Bali vanaf 1908. WOII: inval van de Japanners op 19/2/1942. Zij verwoestten de meeste dorpen op Bali. Een origineel te bezoeken dorp is Tenganan. Op 17/8/1945 riep Soekarno de onafhankelijkheid uit van de eenheidsstaat Indonesië en werd president op 17/8/1950, na de mislukte herovering door de Nederlanders. Er is een afstandelijke, onverschillige attitude t.a.v. Nederland omwille van het koloniale verleden. Terroristische aanslagen (door moslimextremisten) op 12/10/2002 op 2 discotheken/bars in de badplaats Kuta (202 doden). Monument Tragedi (op de plaats Ground Zero) in Kuta. In 2005 waren er opnieuw aanslagen in Kuta en Jimbaran (20 doden). Sindsdien is Bali relatief veilig en sterk beveiligd. Het politiek systeem is democratisch met de huidige president Joko Widodo. De corruptie-index (2022) blijft hoog met 34/100 (België 73).

GODSDIENST

Bali heeft een eigen hindoëistische cultuur. Indonesië is voor 90% islamitisch en daarmee 's werelds grootste islamland. Bali heeft een minderheid van moslims. De Heilige berg en actieve vulkaan Gunung Agung (3.142 m) wordt beschouwd als de woonplaats van de goden. De candi (= gespleten tempelpoort) geeft toegang tot de Balinese tempels. Dit eiland heeft 's werelds hoogste tempeldichtheid met 11.000 tempels (= pura). Bali heeft veel ceremonies en rituelen. Elke Balinees ondergaat tot max. 13 "overgangen" om bevrijd te worden van het kwade en om harmonieus te leven. Men gelooft

Rijstterrassen in Jatihuwih

Koninklijk Paleis in Ubud

Watertuin van Tirtagangga

in reïncarnatie. Bali is bekend om feesten en festivals. Nieuwjaarsdag Nyepi is de belangrijkste religieuze Hindoestaanse feestdag of de Dag van de Stilte met meditatie en gebed. Dans en muziek: religieuze en niet-religieuze dansen, meestal begeleid door een gamelan-orkest. De Barongdans is de meest bekende, de Lelong is de meest gracieuze Balinese dans, de Kecak is de apendans. De sociale organisatie steunt op het kastenstelsel, oorspronkelijk 4 klassen, met de Brahmanna-kaste (= priesterkaste) als hoogste, de Sudra de laagste. Elke kaste is verdeeld in sub-kasten en verder in clans.

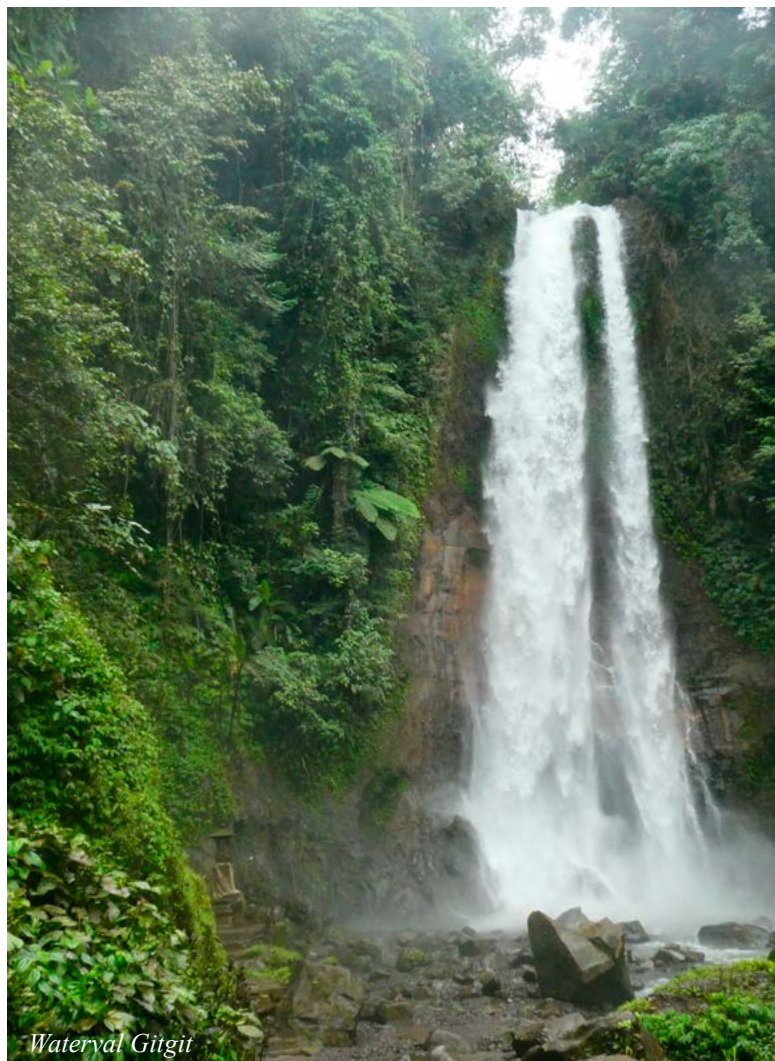
TOERISME

Sanur bouwde in 1966 het Grand Bali Beach hotel – een architectonische misser - betaald met Japanse oorlogschadevergoeding (WOII). Nadien beperkte de overheid de bouw tot palmboom-hoogte, om Benidorm-toestanden te vermijden. Sanur is een luxe badplaats met een klein verouderd Museum van de Belgische schilder Le Mayeur. De mooie stranden van de badplaatsen Seminyak, Legian en Kuta (Indische Oceaan) zijn geliefd bij surfers en beroemd voor de sunsets. Kuta ontwikkelde vanaf de jaren '60 door jongeren, hippies en later surfers. Zeer veel Australische toeristen in hun zgn. Balidorm. Kuta is een foeilijke en afgeleefde badplaats van lage kwaliteit met een bruisend nachtleven en heeft niets met Balinese cultuur te maken.

Ten N ligt de badplaats Legian. Nog meer NW de mooie badplaats Seminyak, Bali's foodiehoofdstad. Bezoek de schitterend gelegen tempel Pura Tanah Lot (met sunset) en de recente (surfers) badplaats Canggu. Ten Z van Kuta ligt het vissersdorp en badplaats Jimbaran bekend voor de sunset en het zeebanket.

Nusa Dua ligt op het schiereiland Butkit. Van ver ziet men 's werelds 4de hoogste beeld: nl. de 145 m hoge Garuda (symbool van Indonesië). Nusa Dua is een geplande wereldbekende badplaats voor het internationale elite-toerisme (vanaf 1974) als samenwerking van de Indonesische overheid en de Wereldbank. Overal op Bali zijn strenge veiligheidsmaatregelen. Omzeggens alle internationale hotelketens (5*) zijn present, alsook Club Med. In het centrale deel zijn al hotels afgebroken en vervangen door nieuwbouw. Leuk is het om een fiets te huren of om aan watersport te doen. In het Bali Internationaal Congrescentrum vond de VN Klimaat-top plaats in 2007, ook internationale organisaties zoals de Wereldbank, G20 en ASEAN zijn hier thuis. Spectaculaire sunset bij de tempel Pura Luhur Uluwatu op een 97 m hoge klif. Talrijke apen boeien de toeristen, maar opgepast ze kunnen alles stelen. Kecakdans in het

Strand en promenade in Nusa Dua

Waterval Gitgit

amfiteater. Pantai Sulaban is sinds de jaren '70 het surfersmekka van Bali.

Midden Bali is het culturele hart van het eiland. Naast rijst gedijen ook andere gewassen goed op vulkanische bodem zoals koffie, fruit (de salak, de stinkende vrucht durian en specerijen kruidnagel, nootmuskaat, vanille). Productie van 's werelds duurste koffie Luwak. Proef het lokale bier van Singaraja en Bintang. Er is ook wijnbouw op (NO) Bali. De rijstterrassen (= natte rijstbouw) liggen op vulkanisch vruchtbare gronden op 500 à 700 m hoogte. Het rijstmuseum Subak in Tabanan geeft info over rijstsoorten, technieken, werktuigen, irrigatie en de subaks. 2 rijstooogsten per jaar en soms een derde. Op 29/6/2012 werden de subaks en de rijstlandschappen Unesco-Werelderfgoed, zoals in Jatiluwih met mooie toeristische wandelingen.

Ubud is Bali's culturele hoofdstad met duurzaam toerisme en geen Kuta-toestanden. Toeristische groei sinds de jaren '70 door de hippies. Bali's oudste toeristisch centrum is eerder bekend dan de badplaatsen (ontstaan uit vissersdorpen). Bezoek de lotustuin en het Koninklijk paleis (°1890). Ubud telt 12 grote tempels en enkele kunstmusea. Pas op voor de apen in Monkey Forest en Sangeh Monkey Forest. Ubud telt tal van restaurants en kleinschalige hotels.

Bezoek het authentiek toeristische Aga-dorp Tenganan in NO-Bali. De Aga waren de afstammelingen van de oorspronkelijke Balinezen. De Padang Bai is Bali's mooiste, met ferry naar Lombok. In de buurt ligt de badplaats Candi Dasa. Verder NO ligt het Waterpaleis Tirta Ayu van Tirtagangga met de prachtige watertuin (°1948).

In het N/NO ligt het vulkanische Centrale Bergmassief. De Gunung Agung is de hoogste berg en actieve vulkaan met een grote uitbarsting op 8/3/1963 met 1.600 doden. De Tempel Pura Besakih ligt op de vulkaanhelling en is Bali's moedertempel en belangrijkste tempelcomplex (22 tempels). Vanaf Penelokan spectaculair uitzicht op de actieve vulkaan Gunung Batur (1.717 m) en 180 m diepe Batur-caldera. Het meer Danau Batur is Bali's grootste kratermeer.

Singaraja ligt in het N. Ten W ervan liggen de badplaats Lovina Beach en de heetwaterbronnen van Banjar. Naar het Z richting Depensar ligt in het tropisch regenwoud de Waterval van Gitgit, de mooiste en hoogste (40 m) van Bali. De toeristische topper en prachtig tempelcomplex van Pura Ulun Danu Bratan ligt aan het meer Danau Bratan.

Barong-dans

INFO

Wij logeerden in het mooie Nusa Dua Beach Hotel.

Munteenheid: Indonesische rupiah (Rp). €1 = 15 600 Rp

Reisgids: *Guide Vert Weekend Bali & Lombok* met uitneembare kaart

Souvenirs: batik, interieur, sierraden, kunst

Taal: Indonesisch. In het toerisme en de jongeren spreken vlot Engels. Vele opschriften zijn tweetalig Indonesisch/Engels. Tal van Indonesische woorden aan het NL ontleend: apotek, bensin, dokter, kantor, plastik, politie

Tempels: sarong is verplicht bij het tempelbezoek!

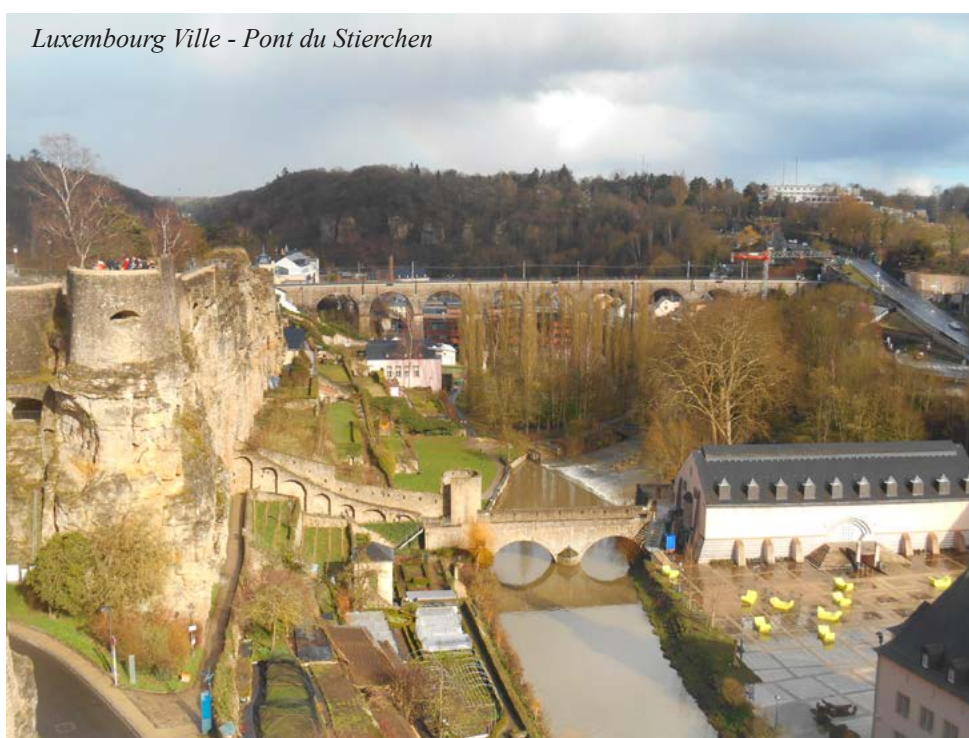
Tijd: +6 u (zomer) en +7 u (winter)

Verkeer: men rijdt links. Zeer druk verkeer, chaotisch veel scooters. Verkies voor excursies een auto/minibusje met chauffeur of een georganiseerde excursie.

Met dank voor de medewerking aan Reizen De Blauwe Vogel (Sint-Truiden) = www.deblauwevogel.be.

Bienvenue au Grand-Duché de Luxembourg! Häertzlech wëllkomm zu Lëtzebuerg!

©Texte et photos : José Burgeon

Le Guttland, situé au centre du Grand-Duché de Luxembourg, présente une harmonie parfaite entre le passé et le monde moderne. Le patrimoine historique est présent partout ; de la Vallée des Sept Châteaux aux sites gallo-romains et dans les musées ruraux.

LUXEMBOURG, VILLE VERTE ET GOURMANDE

En 1994, l'Unesco l'inscrivait sur la liste du Patrimoine mondial. Les espaces verts couvrent la moitié du territoire de la ville de Luxembourg et permettent à chacun d'accéder facilement à la nature. Le Parc Municipal de 16 ha est un endroit reposant, non loin du centre. Il présente de nombreuses sculptures représentant Victor Hugo, le Mahatma Gandhi ou encore des personnalités luxembourgeoises comme l'écrivain Batty Weber et le cycliste François Faber. Vous trouvez aussi la villa Louvigny, la villa Vauban et le monument de la princesse Amélie de Saxe-Weimar. Rendez-vous d'abord à la Pâtisserie « [Oberweis](#) », dans la Grand'Rue au n° 16. Glaces et sorbets, gourmandises salées et sucrées, que de délices !

Le Palais grand-ducal, de style Renaissance, se dresse à la rue du Marché-aux-herbes. A quelques pas du Palais, à la rue de l'Eau au n°4, arrêtez-vous chez « [Léa Linster Delicatessen](#) ». La boutique jumelée au salon de thé, vous propose un large choix de produits gourmands. Les madeleines sont exquis. La seconde place avec une zone piétonne, la Place Guillaume II (le Knuedler en luxembourgeois), se situe à côté de l'Hôtel de Ville. La cathédrale Notre-Dame, à l'origine une église jésuite, constitue un très bel exemple du gothique tardif, avec divers éléments de style Renaissance. Citons aussi l'église Saint-Michel, la plus ancienne. L'atmosphère à l'intérieur est synonyme de calme, de tranquillité; la statue du saint est une merveille. A la Place Guillaume, au n° 18 se situe la prestigieuse Maison de délicatesses « [Kaempff-Kohler](#) » fondée en 1922. Au fil du temps la tradition invente, innove, se renouvelle et se réinvente. A la rue de l'Eau au n° 6, se trouve le « [Luxembourg House](#) », un concept store qui met en valeur le savoir-faire et l'excellence luxembourgeoise. Le [Chocolate House](#) vous reçoit dans un bâtiment médiéval classique, datant du XVe siècle, à la rue du Marché-aux-Herbes 20.

L'ancien château, le Bock, mérite également une visite. De la Place de la Constitution, avec la femme en or (Gëlle Frau), déesse de la victoire et symbole de la liberté, on jouit d'une vue exceptionnelle sur la vallée de la Pétrusse et le pont Adolphe. Autre place agréable, la Place Clairefontaine, à proximité de la cathédrale et du quartier gouvernemental. La Corniche, mon coup de coeur à Luxembourg, appelée par Goethe "le plus beau balcon de l'Europe" s'étend sur les remparts dressés au XVIIe siècle par les Espagnols et les Français. Luxembourg est une ville très propre, qui se visite à pied et, fait quasi unique, on passe devant les beaux bâtiments des divers ministères, sans aucun problème. La Philharmonie, édifice contemporain tout à fait extraordinaire de l'architecte Christian de Portzamparc, se trouve à côté du Musée d'Art Moderne conçu par l'architecte Pei. Les colonnes blanches extérieures impressionnent le visiteur; se trouve-t-on devant le Parthénon d'Athènes, avec un style contemporain? Une pure merveille d'architecture, sobre et élégante. Luxembourg est une ville très intéressante à découvrir, pour son architecture, ses monuments, ses musées, sa gastronomie, ses possibilités de shopping et surtout pour son ambiance décontractée et très agréable.

Luxembourg Ville - Parc municipal

Rindschleiden - Eglise romane

Rindschleiden - Musée rural

A RINDSCHLEIDEN : LE MUSEE RURAL THILLENVOGTEI

Dans le plus petit village du Luxembourg, se trouve un [musée](#) remarquable, authentique, vivant et agréable. Sous la conduite d'André, guide compétent et sympathique de l'association Thillenvogtei, l'on peut découvrir la vie et le travail du XIXe siècle dans un décor d'époque. La visite s'effectue à travers différentes pièces de la maison, de la chambre à la cuisine avec le matériel du temps jadis. Un moment inoubliable reste l'école avec les vieux bancs en bois, le tableau noir et le four à pain encore utilisé lors de fêtes locales. Quel bel endroit chaleureux ! Face au musée, se dresse la petite église Saint Willibrord en style roman du XIIe siècle. L'intérieur de l'église présente des fonts baptismaux du Xe siècle, des fresques très bien conservées de 1435, une clef de voûte de 1535, un tabernacle médiéval, le maître-autel baroque du XVIIe siècle et des statues de saints. Un véritable joyau dans ce merveilleux village !

Rindschleiden, le plus petit village du Luxembourg

A NOSPELT : MUSEE DE LA POTERIE

[Nospelt](#) fut le centre de la poterie luxembourgeoise de 1458 à 1914. La maison du dernier potier accueille de nos jours un très beau musée présentant des poteries anciennes et permet de vous initier aux secrets de ce vieux métier. Vous pouvez réserver l'option « démonstration » dans l'atelier de poterie et façonner un « Péckvillchen », un petit sifflet en forme d'oiseau en argile.

Nospelt - Musée de la Poterie

INFO

- Luxembourg for Tourism www.visitluxembourg.com
- Office Régional du Tourisme Centre/Ouest B.P. 150 L-7502 Mersch +352 28 22 78 62 www.visitguttland.lu
- Logement : Hôtel Martha à Beringen-Mersch www.gudd.lu

Où manger à Luxembourg :

- Restaurant OekoSoph www.oekosoph.lu
- Restaurant italien, le Strogoff www.strogoff-luxembourg.com
- Musée de la Poterie 3, rue des Potiers L-8391 Nospelt +352 30 03 07.
- Musée Thillenvogtei Maison 3 L-8831 Rindschleiden.

Slovakije, vrijwel onbekend bij ons

© Tekst en foto's : Karel Meuleman

Op minder dan twee uurtjes vliegen, ben je er. Of toch in Wenen, van waar het nog een klein uurtje is met één van de vele busverbindingen (vanaf minder dan €5) tot Bratislava, eveneens aan de Donau. Verwacht je bij je terugkeer wel aan een grenscontrole: Oostenrijk is nogal aan de strenge kant!

Hèt buscentrum van Bratislava heet Nivy en het is tegelijk een immens groot winkelcomplex, hoewel er blijkbaar nog eentje is dat nog imposanter oogt. Op de bovenste verdieping heb je een heus park(je) en je kunt je te goed doen aan de vele eetkraampjes uit de ganse wereld. Rond de vergunning voor dit complex is heel wat te doen geweest: er was alleen een vergunning voor een busstation maar men heeft het uitgebreid naar een winkelcomplex; het ondergrondse busstation kreeg een minieme plaats toegewezen, waar bussen nu problemen hebben om te manoeuvreren. Politiek geknoei is dus van alle tijden en plaatsen.

Maar ik kwam voor iets anders naar Slovakije: een fototentoonstelling (zie elders in dit blad) en de streek. Op een dik uur van de hoofdstad kom je in een gemoedelijk stadje, *Piešť'any*, gekend om z'n balneotherapie. Op een eiland in de rivier ligt een complex met diverse hotels, spa's en therapeutische baden. Veel meer dan in België is dit ingeburgerd in Oost-Europa, waar ziekteverzekering of werkgever tussenkomt. In hotel Esplanade****, vond de fototentoonstelling plaats; het heeft naast 456 kamers ook 140 behandelingskamers voor allerlei kwalen (specialisatie: reuma) en ziekten. Het straalt nog de grandeur uit ten tijde van het communistisch regime. Op de kamers is daar niets van te merken: ze zijn prima vernieuwd, met klasse. Het hele eiland is grotendeels autovrij; fietsers en wandelaars zijn er heer en meester.

Eén van de beroemdste regelmatige gasten was de Tsjech Alfons Mucha (1860-1939), vooral gekend om z'n Jugendstil-meesterwerken. Getuige daarvan is het fresco boven de toegangsdeur van het restaurant in Hotel Thermia Palace****. Het toont de dochter van de meester die genezing vond in de heilzame baden. Als dank schonk hij het aan het hotel. Dat het een klasse-hotel is, merkte ik aan de wagen op de oprijlaan: een Maybach, het superdeluxemodel van Mercedes-Benz.

De pauw is zowat het symbool van het eiland dank zij een aantal zagezegde wonderlijke genezingen door het helende bronwater en dito modder. Het is tevens het heilige dier van godin Hera dat symbool staat voor onsterfelijkheid en de hogere klasse. Je vindt een aantal van deze dieren in een hok langs de rivier, ver weg van de hotels (want ze schreeuwen ferm luid).

In *Trnava* liet een torenwachter in traditionele kledij ons kennismaken met de historische stad, grotendeels mooi gerestaureerd (maar er rest nog werk). Vanop de renaissance stadstoren, tevens de woning bovenin van de wachter, krijg je een schitterend 360° panorama. Men noemt de stad wel eens Klein (Slovaaks) Rome met z'n 11 kerken en 2 synagogen, waarvan er één omgevormd is tot gezellig café (al is de bediening op z'n Zuiders: traag en ongeïnteresseerd).

Één van die kerken is de barokke kathedraal Johannes de Doper, die dateert uit de 17de eeuw. Ze behoort tot de universiteit van Trnava. Paus Johannes II bezocht de kerk in 2003. De plafondschilderingen door Italiaanse meesters maakten grote indruk op ons; nog indrukwekkender is het majestueuze altaar, één van de grootste in Europa. *Dolná Krupá* is niet alleen bekend omdat Beethoven er zijn *Mondscheinsonate* aan wijdde, er is ook het fameuze landgoed Medolandia waar men honingwijn en rozen kweekt, een eigenaardige maar geslaagde combinatie. Dat honing gezond is, wisten wel al maar medekenners we alleen uit kruiswoordraadsels. Het is zowat de werelds oudste gebrouwen drank. Men verkrijgt deze door honing te laten gisten in water. Sinds 2018 gebeurt de verkoop in de met smaak ingerichte lokalen en kelders van Apimed.

Het proeffokal Ambozianum is genoemd naar de patroonheilige van de imkers. Een bezoek en proeverij zeker waard! Het ganse complex bestaat daarnaast nog uit het restaurant Henriëtte Maria gevestigd in een 200 jaar oud pand met originele pilaren en gewelven. En tenslotte is er ook nog de prachtige rozentuin. De rozentraditie in Dolná Krupá heeft sterke wortels, grotendeels te danken aan gravin Maria Henrieta Choteková, die van 1863 tot 1946 in het landhuis, naast het Medolandia-landgoed woonde. Haar rozentuin behoorde tot de grootste op het Europese continent met een enorme verscheidenheid aan variëteiten. Haar volhardende werk en passie voor rozen leverden haar niet alleen de erkenning op van het professionele publiek maar ook van het dorpingen die haar de "Roze Gravin" noemden. Ze leverde ook inspiratie voor de huidige eigenaars bij het uitbouwen van deze prachtige plek. Van de zowat 6000 rozensoorten die de gravin toen had (en vernield werden tijdens de Tweede Wereldoorlog), zijn er nu al een 2500 opnieuw gekweekt dank zij giften van rozekwekers uit de hele wereld, onder meer vanuit België, meer bepaald van Lens.

INFO

- www.experiencetrnavaregion.sk
- <https://www.ensanahotels.com/>
- <https://medolandia.com/>
- www.apimed.sk

Tenerife, destination verte au patrimoine exceptionnel

©Texte : Gilbert Menne – ©Photos : Brigitte Bauwens

Pour la majorité des touristes, la plus grande île des Canaries, Tenerife, est une destination exclusivement balnéaire. Les noms de Los Christianos et Playa de Americas sont hyperconnus. Il est pourtant dommage de se contenter uniquement du farniente sur son relax au bord de la piscine, sans découvrir les nombreux trésors culturels et naturels tout proches. Car Tenerife possède de multiples atouts touristiques.

DES SITES NATURELS EXCEPTIONNELS

L'île est dominée par le volcan endormi du Teide qui culmine à 3,718 m, soit le plus haut sommet d'Espagne. On peut monter près du sommet, soit à pied, soit plus confortablement en téléphérique. Il est conseillé de prendre un bon pull, car à cette altitude il fait vraiment frais ! Aux pieds du volcan, le *Parc Naturel du Teide* présente les plus grandes coulées de lave et de rochers d'Europe. Le paysage est vraiment lunaire. Le parc est parcouru par des sentiers de randonnée parfaitement balisés. Au nord-est de l'île, le Parc rural de l'*Anaga* abrite une véritable forêt tropicale, la « laurisylve », il a été déclaré *Réserve de la biosphère*. Sur la pointe nord-ouest, le Parc rural de Teno, moins connu, vaut la peine pour ses falaises sauvages et escarpées et ses superbes paysages. Les amateurs ne manqueront pas, plus loin à Los Gigantes, le spectacle époustoufflant des falaises qui plongent à pic dans l'océan.

UN PATRIMOINE COLONIAL REMARQUABLE

Les Espagnols ont conquis les Canaries depuis plus de cinq cents ans. C'est ainsi que trois villes de Tenerife présentent un plan d'urbanisme des rues et un style de

Le dragonnier, arbre-symbole des Canaries

La cathédrale Santísimo Cristo de La Laguna

*Fonts baptismaux en
céramique émaillée de N.S.
de la Conception*

Autel de la cathédrale

Ruelle typique de La Laguna

Carrosse dans le Musée historique de La Laguna

construction typique de leurs maisons, avec des patios arborés et des balcons en bois, qui inspirera plus tard les colonies espagnoles d'Amérique centrale et du Sud. La Havane, Lima et Porto Rico en sont les héritières. *San Cristóbal de La Laguna* (aujourd'hui La Laguna) à proximité de Santa Cruz, a été proclamée Patrimoine mondial de l'Humanité. On y trouve une abondance d'églises, couvents et maisons historiques. Son centre historique se distingue par ses superbes palais patriens des XVIIe et XVIIIe siècles, ses ruelles pavées et ses

maisons colorées. On retiendra principalement l'église Nuestra Señora de la Concepción (1496), la première de Tenerife, la cathédrale Nuestra Señora de los Remedios, le couvent de Santa Catalina, la Maison de Salazar, la plaza del Adelantado et le Palais de Lercaro abritant le musée d'Histoire et d'Anthropologie de Tenerife. Le patrimoine colonial se retrouve également dans les petites localités de *La Orotava* et *Garachico* et dans le centre historique de Santa Cruz.

BIEN CHOISIR SON HÔTEL ET SA LOCATION DE VOITURE

L'offre hôtelière des Canaries est multiple et complète. Il arrive pourtant souvent que des vacanciers ne soient pas tout à fait satisfaits de leur séjour car l'hôtel ne correspondait pas vraiment à leurs attentes. A cet égard, on ne peut que conseiller de s'adresser à une agence de voyages qui connaît les desiderata de ses clients, plutôt que de se précipiter sans trop réfléchir sur une promotion alléchante sur le web.

Si vous cherchez un hôtel familial de qualité, où l'enfant est roi, nous vous conseillons à Tenerife l'hôtel [Adrian Roca Nivaria*****](#). Situé à Playa Paraíso, non loin de Los Christianos, il remplit tous les critères pour un

séjour familial réussi, avec 3 restaurants, un spa et un miniclub pour enfants de 4 à 12 ans. Le parc multi-activités RoniAdventures leur est totalement dédié : deux piscines avec activités aquatiques et 4 tobogans. Une zone les attend avec un mur d'escalade, des ponts suspendus et une tyrolienne. Cet hôtel est aussi proposé par TUI.

Pour la location d'une voiture, il est recommandé de choisir une société bien implantée sur Tenerife et de faire la réservation avant votre départ en réceptionnant le véhicule à votre arrivée à l'aéroport. Vous éviterez ainsi beaucoup de problèmes.

Le parc multi activités RoniAventura pour les enfants

*Hôtel Adrian.
Vue sur la piscine principale*

In het kielzog van Jacobus : mijn pelgrimsroute! (deel 5)

©Tekst en foto's: Patrick Perck

Ondertussen thuis goed uitgerust en mijn semester cursussen beëindigd. Verstandige keuze gemaakt om tweede semester niet in te schrijven want ik zou mijn stapdagen wat intensifiëren.

ROCROI, EEN BEZOEK WAARD

Martine en haar agenda waren hot en mijn hulpvaardigheid levensecht gespeeld. Zij wou en zou me naar Rocroi heenvoeren, en we zouden er het weekend samen doorbrengen. Tegenprestatie schabouwelijk hoog...! Rocroi is wel de moeite van bezoek waard en quasi uniek in architectonisch oogmerk. Buiten het Italiaanse Palma Nova is het het enige Europees stadje dat zijn oorspronkelijke concentrische bebouwing in de vorm van een vijfhoek (Julien Gracq sprak over “de vorm van een versteende zeester”) kon behouden. Gebouwd in 1555 had het de bedoeling om de manschappen binnen de kortste keren naar één van de eindpunten te kunnen uitzenden. Tot eind 19e eeuw bleef Rocroi een garnizoensstadje en met de verdedigingswallen en bastions die Vauban

later nog liet bijbouwen toch een eyecatcher. Martine verkocht en ik gered. Eind maart en zowaar zonnetje en stapwarm. Hotelletje van niemendal en ontbijt om snel te vergeten maar ik voelde een warme gloed bij mijn geliefde toen ze 's morgens huiswaarts keerde (of ontstond die gloed omdat ze terug naar huis mocht...). Wat een verandering en wat een verschil. Stappen in de droogte. Nog fris, nog winderig maar droog! En zowaar een winterzonnetje. Weg met die zware regenjack. Volgend probleem: Rugzak vol en geen mogelijkheid jekker erbij te stoppen. Ook dat zou in de toekomst anders moeten. Fijne mooie wandelwegen en binnen de kortste keren opnieuw pad kwijt. Nochtans stafkaarten bij de hand. Hoe doen die anderen dat dan toch? Ik had dan wel stafkaarten maar nog geen app, en zeker geen geschikte app, en zeker geen kennis om de juiste keuze te maken en zeker geen knowhow om de correcte kaarten te kunnen vinden, installeren en toepassen. Zou nog veel moeten bijleren. Maar na elke misstap en weg-kwijt kom je toch ooit ergens in de bewoonde wereld terecht en dan zijn er toch telkens echt goeie zielen die je de weg aantonen. Soms hielp ook dat niet. Ik begon argwanend te worden

toen ik voor de derde keer hetzelfde erf (en bijhorende razende hond) passeerde. Telkens hielp men mij... verder van de gracht in de sloot. Dus stukje gefraudeerd en op gewone weg gestapt tot ik toch weer op correcte pad terecht kwam: RAVEL-paden die je in Noord Frankrijk aantreft en trouwens ook in grote delen van Wallonië zijn een zegen: mooi aangelegde wegen, goed onderhouden, midden in de natuur, autovrij en met duidelijke bewegwijzering. Zo maal je kilometers af in ijltempo.

SIGNY

Volgende slaapplek in Signy maar het adres dat ik in mijn notities had staan bleef gesloten. Aanbellen: geen reactie. Opbellen: geen reactie, bij burens aankloppen: geen reactie. En nu? Naar politie voor slaapgelegenheid in cel of naar pastoor voor slaapgelegenheid bij de meid? Vergeet het. Dertig jaar geleden zou dit nog gepakt hebben maar in de meeste kleinere sites tref je geen (open) politiekantoor meer aan en meidenras is ook al uitgestorven. Iets verder merkte ik een klein museum. Piepklein zelfs. Iets met boter en kaas. Poort los maar geen levende ziel. Achter binnenplein het hoofdgebouw. Poort los maar geen levende ziel. In ontvangstkamer grote trap: boven: deur los en... lag daar een man in boerentenu (was blijkbaar de gids) op strozak te snurken. Durfde

hem niet wakker te maken en dus terug via trap naar beneden. Daar luidkeels geroepen. Boer Bavo kwam buiten gestrompeld. Museum is gesloten, mijnheer. Gaat maar morgen terug open. Merci maar ik ben op zoek naar mijn gastgezin. Ah ja. Die zijn een beetje doof maar ik ga mee. Voor Bavo werd opgedaan en bij dit zeer vriendelijk gezin met een aangetrouwde zus in Oekraïne stond de TV loeihard om de laatste ontwikkelingen mee te maken van de "Speciale Militaire Operatie". Na avondeten wilde ik afrekenen maar het koppel wilde geen centen. Hun zoon had ooit de Camino gelopen en werd overal goed ontvangen en zij wilden dit dan ook doen als wederdienst. Ik stelde dan maar voor hetzelfde te betalen als de vorige slaapgelegenheid en dat vonden ze goed op voorwaarde dat ik met hun hondjes zou gaan wandelen zodat zij verder naar de TV konden kijken. Dus als toemaatje: wandeltocht met hun bluffers. Wilde er een kort wandelingetje van maken maar begon terug te regenen en één van de hondjes stuurde het riviertje in. Redding niet echt nodig want kon op eigen kracht terug op droge dat ook nat was maar daardoor ik weg kwijt. Hondjes uitlaten werd een urengedoe maar de viervoeters hebben mij tenslotte bij hun baasje terug gebracht. Man vond het eigenaardig dat hondjes nat waren... Ik repliceerde: komt van de regen. Maar waarom dan Bass helemaal nat? s Anderdaags morgen bij krieken is hij

mee gestart tot hij wist dat ik op het juiste pad was. Lieve man! Maar met zijn gedachten bij zijn zus in Oekraïne... Ik begon er de pak van te krijgen. 's Morgens fit en fluïtend. Tegen middag minder fit en uitkijkend naar droog plekje of schutting om even te rusten en in de namiddag nog wat trager en hopende op droogte. En bij elke reeks vloekend omdat ik opnieuw weg kwijt was.

WASIGNY, EEN NACHT IN DE SCHUUR

Maar avonden/nachten toch een ervaring. Ervaring die blijft. Ervaring die je tekent. Ervaring die uniek is en de Camino uniek maakt. De Camino die jou maakt... Maar ook de hospita...! In de buurt van Wasigny had ik slaapgelegenheid gevonden bij een pelgrim minnende natuur minnende madam. Op de sites van Camino tref je adressen aan van hospita's, van welk geslacht dan ook maar toch meestal nakomelingen van Eva, en hier stond bij dat ze heel lekker kookt met allemaal eigen ingrediënten. Hoopvol daar gereserveerd. Bij communicatie werd gepolst of ik allergieën had. Neen dus behalve tegen geit, schaap of lam. Al wat mèèèèèèèh uitkraamt is nefast voor mij. Stamt nog af van de periode dat ik als para mijn militaire dienst (en opvolgingskampen) volbracht. In een bepaalde winter waren we voor een dropping van tien dagen in Schotland in het gebergte aan 't ploeteren en kregen we consignes van tactische def. Betekent dus geen licht, geen vuur, geen lawaai. Was midden in de winter en -28°C . Met een One & One (ex ABLlers weten onmiddellijk dat het hier over overlevingspakketten gaat) kan je 24 uur en in uiterste nood 48 u overleven. Onze dotatie bestond uit 3 One & One's... voor tien dagen! Maar als compagniecommandant ontving ik een gecodeerde boodschap dat op dag 6 we in tactische kolonne ons naar bepaalde coördinaten moesten begeven waar we - ook tactisch - vanuit de lucht zouden bevoorrad worden. Was klucht. Ijzig koud, midden in gebergte, gecamoufleerd in volledig witte doeken en zelfs onze geweren met witte doeken omzwachteld op correcte tijdstip op correcte plek en... niets. Na 40 minuten opnieuw gecodeerde boodschap dat heli niet kon opstijgen door te felle wind. Heli? Die zou ons voedsel droppen. Heli? Van meer dan 10 km hoor je dit onding naderen. En dat zou ons bevoorraden tijdens een tactisch maneuver? Enfin, geen heli maar vrachtliegtuig zou parachutes droppen vanop grote hoogte! Zoveelste blunder want door wind werden valschermen met onze bevoorrading afgedreven... recht naar de site waar de vijand (in dit geval Italianen) zich bevond. Zij lachen en wij op de kin kloppen. Toch konden we één bevoorradingspakket bemachtigen zonder ontdekt te worden. Pakket bestond uit... metalen container met

gestoofd schapenvlees. Maar door ijzige temperatuur en door verlaat vertrek (eerst poging met helikopter) was vlees helemaal gestold en bevroren en zag je overal de vetstukken vuilwit uitsteken. Tactische bivak dus geen vuur en dus stortten wij ons op deze vette gestolde brij. Meerderheid binnen de twee dagen ziek en sindsdien val ik op de grond ziek neer alleen al bij de geur van schaap of geit of lam... Bij melding aan hospita in spe van mijn aversie voor schaap en Cie repliceerde ze geruststellend. Ze eet zelf geen vlees maar enkel aardappelen en groenten uit eigen tuin, dus geen gevaar? ... Maar bij aankomst ter plekke begon de miserie. Vooreerst was het bijzonder koud en stond ik voor een gesloten deur (andermaal!). Dus GSM-men. Ze was bij oom die ziek geworden was maar zou binnen de twee uur thuis komen. Kon ik niet ergens schuilen? Jawel. De schuur is open. Inderdaad schuur open en na twee uur madam toeterend arriverend. Maar schuur even ijskoud als buiten en bovendien bleek dat schuur in feite... mijn nachtverblijf zou worden. Via onbetrouwbare ladder geraakte ik boven waar inderdaad een soort hok was gemaakt met een bed, tal van dekens en een zaklamp. Was al moeilijk om zware rugzak op de ladder te tillen maar hoeveel dekens ik ook opeen stapelde het zou een killige bedoening worden. Eerst opnieuw naar beneden op zoek naar douche. Binnen in het huis was madam druk doende met kasserollen en potten. Douche voor mij bleek... ook in de schuur te zijn getimmerd. Heb zelfs niet geprobeerd of er warm water uit kwam... Dan likkebaardend naar de dis. Dampende pot. Eindelijk warmte. Gekookte aardappelen in pot één en een groentebrij in pot 2. Maar eens deksel ervan moest ik echt naar buiten. Schaap? Bijlange niet. Enkel groenten. Had ik toch gemaid. Maar ik word onpasselijk van de geur van schaap of lam! Kan niet! En na enkele seconden... Oeps ik heb de groenten gestoofd in een kaassausje en de fond was geitenmelk... Geen erg in gehad... . Mevrouw, mag ik vragen om het deksel opnieuw op de pot te zetten terwijl ik geniet van warme... gekookte aardappelen? Camino: elke dag een nieuwe belevenis!

A tourist paints a picture

Onze secretaris-generaal Karel Meuleman won een award in de 5de Internationale fototentoonstelling 'Travel and Emotions' georganiseerd door FIJET Slovakia. Uit alle inzendingen waren 55 foto's geselecteerd. De uitreiking vond plaats op 22 juni 2023 in Piešťany. Het wellnesshotel Esplanade in het grootste moderne balneotherapeutisch centrum van Europa was zoals elk jaar de thuishaven voor dit evenement. Ludmilla Novacka, voorzitter van FIJET Slovakia was de gastvrouw. Hierbij vind je de bekroonde foto.

Tijdens een studiereis aan de Italiaanse Meren bezochten we ook het Lago di Orta, een klein meer ten westen van het Lago Maggiore. Niet voor niets koos de bekende Italiaanse regisseur Giuseppe Tornatore het meer voor een aantal scènes in zijn laatste film, *La corrispondenza*. Het was zowat 40 jaar geleden dat ik er was. Veel is er niet veranderd; gelukkig maar, want het is er nog echt authentiek en weinig toeristisch. Je wandelt door smalle straatjes, waar de meeste auto's niet door kunnen; elke hoek is fotogeniek, van het gezellige marktpleintje met haventje tot de rustige gemeentetuin. Het is daar dat ik deze foto nam. Net voordien zaten we nog op een boot tussen de laaghangende wolken op het meer (een foto

daarvan heb je nog tegoed!). Het bronzen beeld van Carl-Heinz Schroth ('*Orta è per me il piu bel posto del mondo*') kijkt uit over het meer met op de achtergrond het pittoreske Isola San Giulio. De jury heeft blijkbaar geoordeeld dat een toeristische foto niet persé op een zonnige dag dient gemaakt. Het beeld vertoont ook een eenheid van kleur en is evenwichtig opgebouwd, met links en rechts elementen op de voorgrond met daartussen het (wazige) eiland.

During a study trip to the Italian Lakes we also visited Lago di Orta, a small lake west of Lake Maggiore. It's scenery is why the well-known Italian director Giuseppe Tornatore choose the lake for a number of scenes in his last film, *La corrispondenza*. For me it's been about 40 years since I had visited it. Not much is changed; fortunately, because it is still really authentic and not very touristy. You walk through narrow streets, where most cars cannot pass; every corner is photogenic, from the cozy market square with harbor to the quiet municipal garden. It's there that I took this picture. Just before we came there we were sailing through the low-hanging clouds on the lake (I owe you a very special picture of that phenomenon!). The bronze statue on the photo by Carl-Heinz Schroth ('*Orta è per me il piu bel posto del mondo*') overlooks the lake with the picturesque Isola San Giulio in the background. The jury apparently ruled that a tourist photo should not necessarily be taken on a sunny day. The image also shows a unity of color and is balanced, with elements in the foreground left and right with the (blurry) island in between.

EUROSTAR, une nouvelle marque ferroviaire

.....
José Burgeon
.....

Eurostar Group, qui regroupe Thalys et Eurostar, a révélé aujourd'hui la nouvelle marque qui permettra à l'entreprise de se développer sous la forme d'une entité unique. L'ambition est de transporter 30 millions de passagers par an d'ici 2030 et ainsi de devenir la référence du voyage durable en Europe.

À la fin de l'année 2023, le design de la nouvelle marque sous la dénomination d'Eurostar se déclinera sur tous les points de contact clientèle, y compris sur les 51 trains. Le nom 'Eurostar' a été choisi en raison de la forte notoriété de la marque auprès des consommateurs, tant au niveau européen que mondial qui reste un marché en pleine croissance pour les services ferroviaires à grande vitesse. Eurostar group a choisi, comme symbole et nouveau logo, une étoile emblématique, inspirée de l'Etoile du Nord, le service de train original reliant Paris, Bruxelles et Amsterdam et qui rend hommage au premier logo Eurostar.

Un graphique animé en forme d'étincelle fait office de boussole et symbolise l'objectif de la marque : faire naître de nouvelles opportunités, en reliant les personnes, les lieux, les entreprises et les cultures par-delà les frontières. Sous une seule et même marque, Eurostar Group a l'intention de faire souffler un vent nouveau sur le transport ferroviaire à grande vitesse en Europe. Et cela, tout en continuant à offrir une alternative attrayante aux transports routiers et aériens et en accélérant le transfert modal, à une époque où les passagers souhaitent disposer d'options de voyage toujours plus écologiques.

L'empreinte carbone d'un passager pour un vol entre Londres et Amsterdam équivaut par exemple à sept voyages en Eurostar*. En tant que plus grand réseau ferroviaire à grande vitesse en Europe - traversant cinq pays et reliant 245 millions de personnes -, il y a donc un

immense potentiel pour favoriser le recours à des modes de transport plus durables.

Informations clés à propos d'Eurostar Group Nombre de passagers en 2022 : 14.8 millions (8.3 Eurostar, 6.5 Thalys)

Flotte : 51 trains (25 Eurostar, 26 Thalys)

Temps de trajet les plus rapides :

Londres - Bruxelles : 02 h 00 | Londres - Paris : 02 h 15

Londres - Lille : 01 h 30 | Londres-Rotterdam : 03 h 13

Londres -Amsterdam : 03 h 52 | Paris-Bruxelles : 01 h 22

Paris-Amsterdam : 03 h 19 | Paris-Cologne : 03 h 20

Bruxelles-Amsterdam : 01 h 51 | Bruxelles - Cologne : 01 h 47

A propos d'Eurostar Group Initié en septembre 2019, le projet d'alliance entre Eurostar et Thalys, a reçu l'approbation de la Commission européenne fin mars 2022 donnant naissance à la holding Eurostar Group le 1er mai 2022.

Eurostar Group est détenu par SNCF Voyages Développement (55,75 %), filiale de SNCF Voyageurs, CDPQ (19,31 %), la SNCB (18,50 %) et des fonds gérés par Federated Hermes Infrastructure (6,44 %). La société holding est basée à Bruxelles et détient 100 % des actions d'Eurostar International Limited (Eurostar) et de THI Factory SA (Thalys), qui restent des entreprises ferroviaires à part entière et dont les sièges sociaux sont respectivement à Londres et à Bruxelles. L'ambition est d'offrir une alternative attrayante aux transports routiers et aériens et d'accélérer le transfert modal de 19 millions de passagers transportés en 2019 à 30 millions en 10 ans.

La nouvelle entité offrira le plus grand réseau international à grande vitesse d'Europe occidentale et se fixe pour objectif de déployer une politique environnementale ambitieuse dans les prochaines années.

INFO

.....

• Info : www.thalys.com

NAAR ZEE!

Belgische kustaffiches

© Tekst: Patrick De Groot © Foto: Uitgeverij Hannibal

Bezoek deze kleine top-tentoonstelling in De Panne, waar een groot deel (130 affiches) van de unieke privé-collectie (200 affiches) van Roland Florizoone over de Belgische Kust te bewonderen is. Het behelst de periode 1885-1960: aldus komt een groot deel van de gouden eeuw van het Belgisch Kusttoerisme aan bod. De kleurrijke (meestal grote) affiches werden door gerenommeerde Belgische designers ontworpen (vooral in de stijlen art nouveau, art deco en modernisme) en brengen allerlei aspecten (vooral badplaatsen, maar ook natuur, visserij, transport, baden, evenementen, hotels,...) in beeld. De volledige collectie van de 200 collector's items werd opgenomen in het schitterende boek (drietalig NL, F, GB) uitgegeven door Hannibal (2023, 288 p., €59, ISBN 978 94 6466 649 6), met commentaar van kunsthistoricus Karl Scheerlinck. Achteraan een register van de designers en van de plaatsen. Het boek is helaas al uitverkocht (en daardoor al een collector's item!), maar is wel nog beschikbaar op de tentoonstelling.

INFO

- Tentoonstelling in het Gemeentehuis (1ste verdieping) van De Panne, Zeelaan 21. Dagelijks open 14-18u. Tot 24 september. www.visit.depanne.be.

VIENT DE PARAÎTRE JUIST VERSCHENEN

Het iconische hotel Memlinc in Het Zoute (Knokke-Heist) is 100 jaar!

© Patrick De Groot

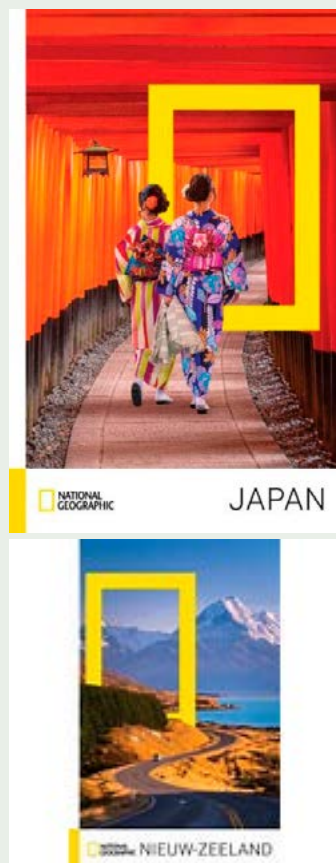
Zopas verscheen een uniek boek “Memlinc – since 1923 – een badstad, een familie, een hotel” over het 100-jarige Memlinc (Palace) Hotel in de badstad Knokke-Heist, gelegen aan het Albertplein (of beter bekend als de “Place m’as-tu-vu”) in hartje van Het Zoute. Het is één van de oudste nog bestaande hotels van de mondaine badplaats (het oudste is Prins Boudewijn op de Lippenslaan). Het rijkelijk geïllustreerd boek duikt in het roemrijke verleden van het statige familiehotel en de uitbaters (4 generaties) van het geslacht Deklerck. 35 rubrieken onderhouden de lezer niet alleen over tal van aspecten van de historiek (het wel en wee) van het hotel (met tal van anekdotes), maar ook van de badplaats Knokke-Heist (waar de eerste strandcabine verscheen in 1883). Het hotel opende op 30 juni 1923. Intussen heeft het hotel een vernieuwde Bistro, The Memlinc Seafood en de rooftopbar The Memlinc Skybar (met een adembenemend zicht op het Albertplein en Het Zoute). Het is een prachtig salonboek. Jammer dat niet alle foto’s ondertiteld zijn, en niet altijd het jaartal vermelden... maar we weten wel dat het zich allemaal heeft afgespeeld in de afgelopen eeuw!

Het Memlinc hotel kijkt hoopvol de toekomst tegemoet en ondergaat intussen een grondige renovatie (2023, ISBN 9782 39015 0558, €50, 240 blz).

Contact: Christophe Deklerck = christophe@memlinc.be.

“Japan” & “Nieuw-Zeeland” in de reeks National Geographic

© Patrick De Groot

Geactualiseerde reisgidsen over Japan en Nieuw-Zeeland, in een volledig nieuw jasje met resp. 14 en 12 rubrieken (in een aparte kleur aangeduid aan de zijkant): men start met de reisindeling, dan de rubriek “Geschiedenis en cultuur”, en vervolgens de verschillende regio’s. Elke regio heeft een kadertje met “niet missen” en een kaart (met schaal) met aanduiding van de belangrijkste toeristische attracties (met tal van gegevens, prijsindicaties en bereikbaarheid met openbaar vervoer). Er is veel praktische informatie opgenomen zoals de reisduur, transport, tal van interessante kaderstukjes (o.m. met ervaringen) en (insider) tips. De reisgids Japan laat u kennis maken met eindeloze verrassingen. Eerst komt de hoofdstad Tokyo uitgebreid aan bod, gevolgd door “Uitstapjes vanuit Tokyo”. Dan volgen de regio’s van noord (nl. het koude Hokkaido) naar zuid (tot en met het subtropische Okinawa en Ryuku-shoto).

De reisgids Nieuw-Zeeland is gebaseerd op de tweedeling van het Noordereiland (bekend om de Maoricultuur, vulkanen, stranden, de hoofdstad Wellington en Auckland, de belangrijkste stad van het land) en het voor velen favoriete Zuidereiland (met de Nieuwzeelandse Alpen, fjorden en gletsjers). Achteraan is er nog de uitgebreide rubriek “Reiswijzer” met aandacht voor horeca (hotels en restaurants zijn ingedeeld in 5 prijsklassen), winkelen, uitgaan en activiteiten. Verwacht geen gedetailleerde reisgids, het is eerder een super reisgids die vlot leest als voorbereiding. Een uitgebreid register achteraan vergemakkelijkt het opzoeken. Deze reisgidsen hebben een zeer verzorgde lay-out met tal van foto’s, kaarten en plattegronden. Besluit: een degelijke, overzichtelijke en praktische reisgids die bovendien zeer leesbaar is.

Auteurs: resp. Perrin Lindelauf & Nicholas Bornoff, en Peter Turner. Uitgeverij Kosmos, Utrecht/Antwerpen, 2023, 400 en 312 blz., ISBN 978 90 4392 900 4 en 978 90 4392 902 8, € 26,99.

Contact: Christine Van Steerteghem, VBK Uitgevers België CSteerteghem@vbku.be.

TRAVELLING NEWS brings the very best with up-to-date information on travel destinations from all over the world to people who love travel! Our digital magazine, which appears every three months, featuring inspiring articles, latest travel news reports, holiday ideas, special offers and more, is sent to thousands of travel lovers.

TRAVELLING NEWS will help the readers to decide where to go on their next holiday.

TRAVELLING NEWS can help YOU, by promoting and publishing your destinations, accomodations, transportation and much more in our magazine.

FORMATS	BASIC RATES/EDITION
Cover 4	500,- €
Cover 2 or 3	400,- €
1/1 page (210 W x 297 H mm + 3 mm bleed)	300,- €
1/2 page (210 W x 148,5 H mm)	175,- €
1/4 page (210 W x 148,5 H mm)	100,- €
Banner	75,- €
Advertorial of 2 pages	500,- €

4 EDITIONS/YEAR : March, June, September, December

Hoofdredacteur – Rédacteur en Chef – Editor in Chief

Gilbert Menne
Avenue des Buissonnets 54, B-1020 Brussels (Belgium)
gilbertvictormenne@gmail.com | www.ubjet.org

Founders

Jean-Claude Couchard - Walter Roggeman

Editorial Committee

Jean-Claude Couchard, Gilbert Menne, Patrick Perck,
Karel Meuleman

Contributors

José Burgeon, Claudine Clabots, Patrick De Groote, Julen Lyssens, Gilbert Menne,
Karel Meuleman, Patrick Perck, Sibylle Vermeire.